

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1617/0216 van 25 oktober 2016
in de zaak 1213/0762/A/9/0725

In zake: de heer **Marc CARDOEN**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Peter FLAMEY
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Jan Van Rijswijcklaan 16
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **WEST-VLAANDEREN**

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 19 augustus 2013 de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 4 juli 2013.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Langemark-Poelkapelle van 18 maart 2013 niet ingewilligd.

De deputatie heeft aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het bouwen van een windmolen bij een bestaand landbouwbedrijf.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 8920 Poelkapelle, Lange Molenstraat 11A en met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie E, nummers 0159G en 0159K.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 1 juli 2014, waarop de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Met een beschikking van 11 april 2016 heeft de voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen het beroep aan de negende kamer toegewezen.

Met een tussenarrest van 28 april 2016 heeft de voorzitter van de negende kamer de debatten heropend om de behandeling van het beroep *ab initio* te hernemen.

De partijen zijn opgeroepen om te verschijnen voor de openbare zitting van 17 mei 2016, waarop de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Geert DE WOLF heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij is schriftelijk verschenen.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.27 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

Op 10 december 2012 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Langemark-Poelkapelle een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor de bouw van een windmolen bij een bestaand landbouwbedrijf.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'leper-Poperinge', vastgesteld bij koninklijk besluit van 14 augustus 1979, in agrarisch gebied gelegen.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor er een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Tijdens het openbaar onderzoek, dat van 18 december 2012 tot en met 16 januari 2013 gehouden wordt, worden er geen bezwaarschriften ingediend.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling brengt op 9 januari 2013 een gunstig advies uit.

Na op 4 februari 2013 een ongunstig vooradvies te hebben uitgebracht, weigert het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Langemark-Poelkapelle op 18 maart 2013 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij. De motivering luidt als volgt:

“ ...

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

De geïsoleerde ligging en de hoogte van de hoeve zorgt dat de inplanting van een windturbine niet problematisch is op het vlak van de klassieke hinderaspecten zoals slagschaduw, geluid.

De molen wordt ingeplant in een relatief onaangetaast open agrarisch en licht heuvelend gebied. De mast is echter duidelijk hoger dan de andere constructies in de ruime omgeving (zie bvb. het terreinprofiel als situering i.v.m. hoevegebouwen) en is zelfs nog hoger dan de hoogste bomen in de regio. Dit betekent dat de windturbine een baken in

de omgeving zal zijn. De esthetische eisen zijn dan ook belangrijk. In dit opzicht is een snel draaiende middelgrote turbine met vakwerkmast problematisch. De traag draaiende grote turbines met een sobere mast uit één stuk lenen zich beter tot een landschappelijke integratie.

De aanvraag is ook strijdig met enkele principes op macrovlak die vermeld staan in de hierboven vermelde omzendbrief, maar ook in het West-Vlaamse visie 'Ruimte voor Windturbineprojecten', goedgekeurd door de Deputatie op 19 november 2009 waarop de burgemeesters van het Westhoekoverleg zich in een moratorium hebben aangesloten.

Om de landschappelijke integratie te maximaliseren, bestaat er een grote eensgezindheid dat enkele goed uitgewerkte turbineprojecten met meerdere, zo groot mogelijke turbines, te verkiezen zijn boven de lukrake inplanting van individuele of kleinere projecten. De opbrengst van een grote turbine is ongeveer 100 keer groter dan deze van de voorgestelde turbine. Deze projecten kunnen geclusterd worden aan infrastructuur op schaal van het project en de goedgekozen inplanting (bvb. lijnopstelling) en uniformiteit van de turbines zorgen voor een zekere rust. Dit kan nooit bereikt worden met individuele turbines op hoeves.

In Langemark-Poelkapelle geldt ook dat bedrijven een beplantingsplan moeten opmaken en uitvoeren bij belangrijke bouwwerken. Doordat middelgrote turbines zich op het niveau van de boomkruinen bevinden, is de kans reëel dat de inplanting van middelgrote turbines een rem gaat vormen op de aanplanting van hoogstammen. Deze bomen zijn net heel belangrijk om grootschalige stallen en loodsen op hoeves visueel te breken, zeker op afstand.

(...)

Besluit

De aanvraag voldoet aan de wettelijke voorschriften maar de werken worden niet op een oordeelkundige wijze uitgevoerd. Het college is van oordeel dat bij de inplanting van windturbines, ook van middelgrote, eerst gekeken moet worden of er geen goedgekozen turbinepark kan komen, geclusterd aan grootschalige infrastructuur. Deze integreren zich beter in het landschap (ritmiek, uniformiteit, trager draaiend).

In tweede orde stelt het college het gebruik van middelgrote windturbines op hoeves in vraag zolang er geen beplantingsplan bestaat dat ruimte laat voor windturbines én hoogstambomen (die de windsnelheid op ashoogte kunnen beïnvloeden).

In de voorliggende specifieke aanvraag zijn ook de esthetische aspecten (3 kleuren, vakwerkmast) discutabel, zeker gezien de hoogte van de constructie.

...

De verzoekende partij tekent tegen die beslissing op 18 april 2013 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in haar verslag van 13 juni 2013 om dit beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 18 juni 2013 beslist de verwerende partij op 4 juli 2013 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Het is positief dat de aanvrager wil instaan voor zijn eigen energiebehoefte. De elektriciteitsopwekking via windenergie vermijdt het gebruik van fossiele brandstoffen en de uitstoot van voor het milieu schadelijke gassen. Op jaarbasis kan ongeveer 21.000 kWh worden geproduceerd met deze windmolen. Het bedrijf heeft een eigen jaarverbruik van 26.413kWh. De windproductie staat louter voor eigen gebruik.

De aanvraag ligt op ongeveer één kilometer van de kernbebouwing van Poelkapelle. Het landbouwbedrijf ligt in een relatief onaangetast open licht heuvelachtig agrarisch landschap.

De windturbine wordt geplaatst achter de bestaande stallen en wordt geïntegreerd in het landbouwbedrijf. De windmolen met masthoogte van 24m (en een ashoogte van 30,9m) heeft in een open licht heuvelend landschap echter een belangrijke impact op de onmiddellijke omgeving. Niettegenstaande deze integratie, zal de windmolen als het ware een nieuwe landmark vormen die van heinde en verre te zien zal zijn. De maximale nokhoogte van de bestaande stalling bedraagt volgens het terreinprofiel 7,5m, waardoor de windmolen zo'n 16,5m boven de bestaande bebouwing uitsteekt. De nieuwe windmolen zal manifest in het landschap aanwezig zijn. Deze opvallende verschijning is ruimtelijk niet aangewezen noch wenselijk.

Zoals ook gewezen in de beslissing van het schepencollege zijn enkele goed uitgewerkte turbineprojecten met meerdere, zo groot mogelijke turbines, te verkiezen boven de lukrake inplanting van individuele of kleinere projecten. De opbrengst van een grote turbine is ongeveer 100 keer groter dan deze van de voorgestelde turbine. Deze projecten kunnen geclusterd worden aan infrastructuur op schaal van het project en de goedgekozen inplanting (bvb. lijnopstelling) en de uniformiteit van de turbines zal voor een zekere rust zorgen. Dit kan nooit bereikt worden met individuele turbines op hoeves.

Zoals ook gewezen door de PSA dient een grootschalig ruimtelijke structurerend element aanwezig te zijn, wat in deze aanvraag evenmin het geval is. Een windmolen plaatsen op deze site is ruimtelijk niet verantwoord. Volgens het college van burgemeester en schepenen moet een beplantingsplan worden opgesteld bij het uitvoeren van belangrijke bouwwerken. Deze windturbine is mede door zijn hoogte een belangrijk bouwwerk. De windturbine ligt in een open licht golvend landschap, beplanting kan de windmolen niet integreren in de omgeving. De windmolen is een baken in het landschap.

*Huidige aanvraag is dan ook in strijd met de goede ruimtelijke ordening.
..."*

Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig ingesteld is. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging – Enig Middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij ontleent een enig middel aan de schending van artikelen 2.1.2, §7 en 4.3.1 VCRO, van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het

materieel motiveringsbeginsel, het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel, en aan de ontstentenis van de rechtens vereiste feitelijke en juridische grondslag:

“ ...

Eerste lid, art. 4.3.1, § 1, b) VCRO bepaalt dat de vergunningverlenende overheid een vergunning kan weigeren indien het aangevraagde onverenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening;

Dat de vergunningverlenende overheid moet nagaan of het voorwerp van de vergunningsaanvraag past in de specifieke context; Dat iedere omgeving immers unieke kenmerken heeft, zodat de (on)verenigbaarheid concreet dient te worden gemotiveerd;

Dat de vergunningverlenende overheid aan de hand van de door de decreetgever aangereikte aandachtspunten en criteria de inpasbaarheid van het aangevraagde in zijn specifieke context moet nagaan; Dat deze beoordeling steeds in concreto moet gebeuren, en dient uit te gaan van de in de omgeving bestaande toestand (...);

Dat dit betekent dat de overheid in haar beslissing specifiek de redenen dient op te geven waarop haar beslissing steunt en dat deze betrekking moeten hebben op de concrete bouwplaats, zonder hierbij in affirmaties of stijlformules te vervallen die op iedere aanvraag van toepassing kunnen zijn (...);

Dat de vergunningsbeslissing voldoende gegevens moet bevatten om de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening te beoordelen; Dat de overheid moet aantonen dat ze de plaats kent en dat ze effectief rekening houdt met de specifieke eigenschappen daarvan;

Dat het concrete onderzoek zal blijken uit een adequate beschrijving van de bouwplaats, waarin de kenmerkende en de relevante omgeving staan beschreven (...);

Dat art. 4.3.1, § 2, 1° VCRO in dit verband verder nog specificceert dat de vergunningverlenende overheid de overeenstemming van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening dient te beoordelen met inachtneming van, onder meer, de schaal, het ruimtegebruik, de bouwdichtheid, alsook met inachtneming van hinderaspecten, gezondheid en veiligheid in het algemeen van het aangevraagde;

Dat de vergunningverlenende overheid bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening van de inplanting van kleinschalige windturbines zich kan richten naar het beoordelingskader van de Omzendbrief LNE/2009/01 – RO/2009/01 ‘Beoordelingskader voor de inplanting van kleine en middelgrote windturbines’, en de daarin vervatte afwegingsprincipes; Dat in de omzendbrief aan de vergunningverlenende besturen een beoordelingskader wordt aangereikt, waarmee rekening kan worden gehouden bij de beoordeling van een vergunningsaanvraag voor een kleine of middelgrote windturbine;

Dat in de omzendbrief ‘kleine windturbines’ worden beschouwd als windturbines met een maximale ashoogte van 15 meter; Dat ‘middelgrote windturbines’ worden beschreven als windturbines met een ashoogte groter dan 15 meter en een maximaal vermogen van 300 kW; Dat de afwegingsprincipes voor kleine en middelgrote windturbines verschillen; Dat wanneer een middelgrote windturbine wordt opgericht om te voorzien in de energiebehoefte van een inrichting waar de turbine bij wordt voorzien, de windturbine wordt beoordeeld als een ondergeschikte aanhorigheid volgens het beoordelingskader van kleine windturbines;

Dat de vergunningverlenende overheid weliswaar over een discretionaire beoordelingsbevoegdheid beschikt met betrekking tot de vraag of een stedenbouwkundige vergunningsaanvraag al dan niet verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening, doch dat dit feit niet met zich brengt dat de vergunningverlenende overheid vermog te vervallen in willekeur; Dat, wanneer de vergunningverlenende overheid zoals te dezen beschikt over een discretionaire beoordelingsbevoegdheid, zij er vanzelfsprekend nog steeds toe gehouden is haar beslissing te steunen op de rehtens vereiste correcte feitelijke en juridische grondslag waarbij zij gebonden is aan de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met in het bijzonder het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel; Dat voormelde algemene beginselen van behoorlijk bestuur de vergunningverlenende overheid ertoe verplichten om zowel bij de voorbereiding als bij het stellen van eenzijdige administratieve rechtshandelingen op behoorlijke en zorgvuldige wijze tewerk te gaan zoals iedere andere normale bestuurlijke overheid redelijkerwijze zou handelen;

Dat bovendien de doorslaggevende overwegingen van alsook de uiteindelijke beoordeling door de vergunningverlenende overheid omtrent de al dan niet verenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening uitdrukkelijk dienen gemotiveerd te worden in het bestreden besluit zelf; Dat deze uitdrukkelijke motivering bovendien ook afdoende dient te zijn, hetgeen inhoudt dat ze duidelijk, juist, pertinent en volledig moet zijn, alsook dat ze in verhouding moet staan tot de argumentatie die de bestuurde heeft aangehaald (...); Dat één en ander immers is vereist door de artikelen 2 en 3 van de Formele Motiveringswet van 29 juli 1991 en van het materieel motiveringsbeginsel;

Dat verwerende partij te dezen echter geen van beide voormelde verplichtingen is nagekomen;

Dat, in weerwil van wat boven vermelde bepalingen en beginselen uitdrukkelijk voorschrijven, verwerende partij immers géén behoorlijk en zorgvuldig onderzoek heeft uitgevoerd naar de verenigbaarheid van de stedenbouwkundige aanvraag voor de bouw van een kleinschalige windturbine met de goede ruimtelijke ordening in de onmiddellijke omgeving op grond van een correcte feitenvinding en rekening houdend met de in de VCRO decretaal verankerde aandachtspunten;

Dat in casu de verwerende partij ten onrechte heeft geoordeeld dat de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag niet verenigbaar zou zijn met de goede ruimtelijke ordening; Dat enkel wordt geponeerd dat de windturbine zou worden gebouwd in een zogenaamd “relatief onaantast open licht heuvelachtig agrarisch landschap” en zou zorgen voor een “belangrijke impact” op de omgeving;

Dat de inplanting van een kleinschalige windturbine met een masthoogte van 24 meter en een maximale tiphoogte van 30,9 meter geen hinder zal opleveren voor de omwonenden; Dat de windturbine geen geluids- of slagschaduw hinder zal veroorzaken; Dat de constructie evenmin een veiligheidsrisico zal inhouden voor de omgeving; Dat zulks ook wordt erkend in het verslag van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar;

Dat evenwel moet worden vastgesteld dat de gegevens waarop de verwerende partij zich baseert om te poneren dat de kleinschalige windturbine niet verenigbaar zou zijn met de goede ruimtelijke ordening, als foutief, minstens onvolledig, moeten worden beschouwd; Dat de omgeving van de plaats waar de constructie zal worden opgericht in geen geval een onaantast agrarisch landschap is; Dat het gebied door de aanwezigheid van verschillende landbouwzetels en talrijke zonevreemde woningen als een structureel aangetast landschap moet worden beschouwd;

(...)

Dat rondom het bedrijf van de verzoekende partij zich nog verschillende landbouwzetels en zonevreemde woningen bevinden; Dat er zich op 350 meter afstand zelfs een landbouwbedrijf met grootschalige glazen serres bevindt; Dat ten noorden van de eigendom van verzoekende partij de Brugseweg (N313) loopt, waarlangs zich tientallen zonevreemde woningen bevinden;

Dat de verwerende partij ten onrechte deze elementen niet mee in rekening heeft gebracht; Dat de bestreden beslissing wel aangeeft dat ten noorden van het terrein waarop de aanvraag betrekking heeft de N313 loopt, maar dat niet wordt aangegeven dat zich langs deze weg verschillende zonevreemde woningen bevinden; Dat wordt voorgehouden dat de omgeving om een gaaf en open agrarisch landschap zou gaan; Dat het agrarische gebied echter wordt gekenmerkt door de inplanting van verschillende landbouwzetels op een relatief korte afstand van elkaar; Dat binnen een straal van 500 meter zich maar liefst 8 andere landbouwbedrijven bevinden; Dat door de inplanting van verschillende landbouwzetels er in geen geval sprake kan zijn van een “onaangetast” landschap, maar dat het gebied integendeel moet worden beschouwd als een structureel aangetast gebied dat wordt gekenmerkt door de aanwezigheid van landbouwbedrijven en zonevreemde woningen;

Dat de kleinschalige windturbine bovendien niet op één kilometer van het centrum van Poelkapelle is gelegen, maar wel op meer dan anderhalve kilometer van dit centrum; Dat dit zeker van belang is, aangezien het een windturbine betreft met een ashoogte van slechts 24 meter en een tiphoogte van 30,9 meter; Dat een dergelijke turbine in tegenstelling tot grote windturbines met een tiphoogte van 150 meter een veel beperktere ruimtelijke impact heeft; Dat de windturbine waarvoor een stedenbouwkundige vergunning werd aangevraagd door de beperkte grootte slechts vanop een beperkte afstand te zien zal zijn; Dat de constructie niet te zien zal zijn vanuit het centrum van de gemeente Poelkapelle en het beeld van deze woonkern niet zal aantasten; Dat het centrum haar ruimtelijke beeldkwaliteit in ieder geval zal bewaren;

Dat de verwerende partij niet uitgaat van een correcte weergave van de onmiddellijke omgeving (...); Dat de toetsing aan de ruimtelijke ordening derhalve op een manifest onzorgvuldige wijze gebeurde;

Dat de windturbine in kwestie niet opvallend in het landschap aanwezig zal zijn en geen “landmark [zal] vormen die van heinde en verre te zien zal zijn”; Dat het daarentegen om een kleinschalige windturbine gaat die aan een bestaande stal zal worden opgericht; Dat de windturbine niet zal worden gebouwd in een weide of in een akker, maar wel aansluitend bij een bestaand landbouwbedrijf; Dat alleen al om deze reden de ruimtelijke impact van de constructie zeer wordt beperkt;

Dat het slechts gaat om één enkele windturbine met een maximale tiphoogte van 30,9 meter; Dat door deze beperkte hoogte de windturbine slechts vanop een korte afstand te zien zal zijn; Dat in tegenstelling tot grote windturbines een dergelijke turbine niet zorgt voor een beeldbepalend element van de omgeving; Dat dit in het aanvraagdossier zoals gevoegd bij de vergunningsaanvraag dan ook wordt aangetoond (...);

Dat de windturbine door de inplanting aan een bestaand bedrijf nauwelijks een impact zal hebben op de omgeving; Dat de resterende open ruimte in de omgeving maximaal gevrijwaard blijft;

(...)

Dat het verzoekende partij dan ook een raadsel is op grond van welke concrete gegevens de verwerende partij zich baseert om te beweren dat de windturbine tot ver in de omgeving zichtbaar zal zijn; Dat de bestreden beslissing zodoende is aangetast door een manifest motiveringsgebrek; Dat de verwerende partij er slechts vanuit gaat dat de constructie een grote ruimtelijk impact zou hebben omdat het gaat om een windturbine; Dat het bestreden besluit in geen geval rekening houdt met de concrete elementen van het dossier en niet in concreto aantoont waarom de kleinschalige windturbine een dergelijke impact zou hebben op de omgeving; Dat de verwerende partij slechts in een korte paragraaf poneert dat de windmolen een te grote ruimtelijk impact zou hebben, waarbij wordt nagelaten dit concreet aan te tonen aan de hand van de specifieke elementen van het dossier en de omgeving;

Dat in de bestreden beslissing wordt verwezen naar het verslag van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar; Dat het verslag verkeerdelijk aangeeft dat de windturbine volgens de Omzendbrief LNE/2009/01 – RO/2009/01 niet als een kleine windturbine, maar wel als een middelgrote windturbine zou moeten worden beoordeeld; Dat in de omzendbrief echter duidelijk wordt aangegeven dat windturbine met een maximaal vermogen van 300 kW volgens de beoordelingscriteria van een kleine windturbine moet worden beschouwd, indien de turbine wordt opgericht om te voorzien in de energiebehoefte van een bedrijf (zie p. 5 Omzendbrief LNE/2009/01 – RO/2009/01 'Beoordelingskader voor de inplanting van kleine en middelgrote windturbines');

Dat de Omzendbrief LNE/2009/01 – RO/2009/01 aangeeft dat de ruimtelijke afweging van middelgrote windturbines dient te gebeuren aan de hand van de afwegingsprincipes in de Omzendbrief EME/2006/01 – RO/2006/02 'Afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines'; Dat de vergunningverlenende overheid slechts van dit toetsingskader kan afwijken mits deugdelijke motivering (...); Dat de Omzendbrief EME/2006/01 – RO/2006/02 een beoordelingskader vastlegt voor de inplanting van grote windturbines (met een vermogen van meer dan 300 kW), waarbij rekening dient te worden gehouden met allerlei elementen zoals het bundelingsprincipe;

Dat in de Omzendbrief LNE/2009/01 – RO/2009/01 echter een afzonderlijk beoordelingskader aanreikt voor kleine windturbines; Dat zoals gezegd middelgrote windturbines die opgericht worden bij een bedrijf om te voorzien in de energiebehoefte van dit bedrijf, moeten worden beoordeeld aan de hand van de ruimtelijke criteria voor kleine windturbines; Dat in casu de windturbine waarvoor een stedenbouwkundige vergunning wordt aangevraagd zal worden gebouwd bij een bestaand en actief landbouwbedrijf en dient in de staan voor de energiebehoefte van dit landbouwbedrijf; Dat ruimtelijke inpasbaarheid van de windturbine kon worden beoordeeld met behulp van de afwegingscriteria van de Omzendbrief LNE/2009/01 – RO/2009/01; Dat de bestreden beslissing verkeerdelijk beweert dat de windturbines zou moeten worden beoordeeld als een "middelgrote windturbine"; Dat de verwerende partij de ruimtelijke beoordelingscriteria dan ook op een manifest onjuiste wijze in kaart brengt; Dat in de bestreden beslissing de inplanting van de windturbine niet werd getoetst volgens het correcte planologische kader met inbegrip van bedoelde specifieke omzendbrief; Dat evenmin op een afdoende en deugdelijke wijze wordt gemotiveerd waarom zou kunnen worden afgeweken van dit beoordelingskader;

Dat volgens de Omzendbrief LNE/2009/01 – RO/2009/01 een kleine windturbine dient te worden beschouwd als een "ondergeschikte aanhorigheid [...] bij een basisinrichting" met een beperkte ruimtelijke impact; Dat dergelijke windturbines door hun schaal en inplanting een veel beperktere impact op hun omgeving hebben, zowel op het vlak van ruimtelijke effecten als op vlak van milieueffecten als geluidshinder en slagschaduw (zie p. 7 Omzendbrief LNE/2009/01 – RO/2009/01 'Beoordelingskader voor de inplanting van kleine

en middelgrote windturbines'); Dat indien een windturbine wordt gebouwd tegen een bestaand gebouw, deze wordt geacht nog beter ruimtelijk integreerbaar te zijn; Dat, wanneer een windturbine in een eerder landelijk gebied wordt opgericht in de nabijheid van een bedrijf, de turbine een valabel ruimtelijk aanknopingspunt heeft (zie p. 9 Omzendbrief LNE/2009/01 – RO/2009/01 'Beoordelingskader voor de inplanting van kleine en middelgrote windturbines'); Dat de inplanting van de gevraagde windturbine in deze aldus in overeenstemming is met de afwegingsprincipes zoals aangehaald in de Omzendbrief LNE/2009/01 – RO/2009/01;

Dat de vergunningverlenende overheid, door deze afwegingsprincipes niet in haar beoordeling te betrekken, en zich daarentegen steunde op afwegingsprincipes voor grote windturbines, de aanvraag op een bijzonder onzorgvuldige manier heeft beoordeeld; Dat van een redelijk handelend bestuur mag worden verwacht dat, indien een ruimtelijk beoordelingskader voor de ruimtelijke inpasbaarheid van de verschillende windturbines wordt aangereikt, zij rekening houdt met het juiste beoordelingskader;
(...)

Tweede onderdeel, art. 2.1.2, § 7 VCRO uitdrukkelijk bepaalt dat de ruimtelijke structuurplannen geen beoordelingsgrond vormen voor vergunningsaanvragen;

Dat de verwerende partij overweegt dat de vergunning moet worden geweigerd omdat de inplanting van de windturbine zou strijden met de ruimtelijke principes van het addendum 'Ruimte voor windturbineprojecten in West-Vlaanderen' bij het provinciaal ruimtelijk structuurplan (...);

Dat, ondanks het verbod van art. 2.1.2, § 7 VCRO, de beleidsdoelstellingen die in een ruimtelijk structuurplan worden geformuleerd wel in het vergunningsbeleid zouden kunnen worden nagestreefd (GwH, 6 april 2011, nr. 20/2011);

Dat in een provinciaal ruimtelijk structuurplan beleidsdoelstellingen kunnen worden opgenomen die de beleidsintenties voor de gewenste ruimtelijke structuur, evenals de langetermijnvisie op de ruimtelijke ontwikkeling van een gebied; Dat de bedoeling van een structuurplan is dat deze beleidsintenties en de langetermijnvisie omgezet worden in een ruimtelijk uitvoeringsplan (...);

Dat de overheid die over een vergunningsaanvraag moet oordelen de overeenstemming van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening moet onderzoeken; Dat het bestuur hierbij rekening kan houden met de beleidsmatig gewenste ontwikkelingen (art. 4.3.1, § 2, eerste lid, 1° VCRO);

Dat indien de vergunningverlenende overheid rekening wil houden met beleidsmatige gewenste ontwikkelingen, zij zeer uitvoering dient te motiveren welke de te verwachte ontwikkelingen in een gebied zouden uitmaken (...); Dat een dergelijk motief uitgewerkt dient te zijn en volledig op zichzelf te staan (...);

Dat in de bestreden beslissing wordt beweerd dat de bouw van de windturbine ruimtelijk niet te verantwoorden zou zijn omdat "een grootschalig ruimtelijk structurerend element" afwezig zou zijn; Dat in het addendum 'Ruimte voor windturbineprojecten in West-Vlaanderen' bij het provinciaal ruimtelijk structuurplan "een bundeling van 2 of meer grootschalige ruimtelijke structurerende elementen" zou worden vooropgesteld;

Dat dit evenwel geen aanvaardbaar weigeringsmotief is, aangezien structuurplannen volgens art. 2.1.2, §7 VCRO geen beoordelingsgrond vormen voor stedenbouwkundige aanvragen;

Dat verzoekende partij evenwel het raden heeft naar de precieze draagwijdte van het zogenaamde weigeringsmotief; Dat uit de bestreden beslissing niet kan worden afgeleid welke “structuurbepalende” elementen afwezig zouden zijn; Dat het zogenaamde weigeringsmotief bijzonder beknopt en enigmatisch is;

Dat het addendum waarnaar wordt verwezen in de bestreden beslissing in geen geval beleidsdoelstellingen formuleert voor het terrein waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft; Dat in het addendum slechts enkele ruimtelijke principes worden geformuleerd voor de inplanting van grootschalige windturbineparken; Dat er een aantal afwegingscriteria worden opgenomen voor de inplanting van grote windturbines; Dat eveneens een aantal zoekzones worden aangeduid waarin grootschalige windturbineparken kunnen worden gebouwd; Dat de percelen van de verzoekende partij niet worden aangeduid als een dergelijke zoekzone;

Dat de ruimtelijke principes in het addendum derhalve enkel betrekking hebben op de bouw van “grootschalige windturbineparken” en dus geen ruimtelijke afwegingselementen bevatten om de ruimtelijke inpasbaarheid van één enkele kleinschalige windturbine bij een bestaand landbouwbedrijf te beoordelen; Dat dergelijke afwegingsprincipes namelijk werden opgenomen in de Omzendbrief LNE/2009/01 – RO/2009/01 ‘Beoordelingskader voor de inplanting van kleine en middelgrote windturbines’; Dat in de bestreden beslissing niet wordt gemotiveerd waarom de zogenaamde ruimtelijke principes van het addendum van toepassing zouden kunnen zijn op de vergunningsaanvraag; Dat in het addendum niet als beleidsdoelstelling werd opgenomen om kleinschalige windturbines die binnen het beoordelingskader van de Omzendbrief LNE/2009/01 – RO/2009/01 vallen te verbieden of te bundelen met bepaalde aanknopingspunten; Dat het addendum enkel betrekking heeft op grootschalige projecten;

Dat het addendum zodoende geen enkele beleidsdoelstelling formuleert voor het gebied waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft, en evenmin enige beleidsdoelstelling formuleert voor wat betreft kleinschalige solitaire windturbines die bij een bedrijf zouden worden opgericht; Dat hieromtrent dan ook elke motivering ontbreekt;
...

2.

De verwerende partij antwoordt:

“ ...

Verwerende partij is met het standpunt dat het om een structureel aangetast gebied gaat, niet eens. Er wordt niet ontkend dat in de ruimere omgeving diverse landbouwbedrijven liggen, doch die liggen op ca 300 à 500 m van de bouwplaats verwijderd. Dit zijn redelijk ruime afstanden, zodat verzoekende partij niet zomaar kan poneren dat het om een structureel aangetast agrarisch gebied gaat.

Bovendien wijst de bestreden beslissing dat de bouwplaats is gelegen “in een open licht heuvelend landschap”, gelet op de nabijheid van de rug van Westrozebeke. Hierop formuleert verzoekende partij geen enkel punt van kritiek. Dit gegeven was nochtans ook belangrijk voor de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening.

Dit klemde des te meer, aangezien de aanvraag een constructie betreft met een masthoogte van 24 m en als het ware afsteekt tegen de aanpalende stalling. (max. nokhoogte 7,5 m) Het argument dat de turbine wordt opgericht aan een bestaand bedrijf en dus nauwelijks impact zal hebben op de omgeving, houdt dan ook helemaal geen steek. De hoogte van de constructie in een licht golvend landschap vormde dan ook de essentie voor de ruimtelijke beoordeling. Nergens toont verzoekende partij aan dat zich in de onmiddellijke omgeving (landbouwbedrijven en zonevreemde woningen inclusief) een gelijkaardige constructie met een zo'n grote hoogte aanwezig is.

De deputatie heeft dan ook terecht geoordeeld dat de voorziene constructie "een landmark (zal) vormen die van heinde en verre te zien zal zijn" en een "baken" in het landschap.

Verzoekende partij haalt dan ook ten onrechte aan dat de bestreden beslissing geen concrete beoordeling heeft gemaakt. Van een manifest motiveringsgebrek is er hoegenaamd geen sprake.

Het feit dat de aanvraag niet op 1 kilometer maar op anderhalve kilometer van het centrum van Poelkapelle zou zijn gelegen, verandert hier niets aan de grond van de zaak.

De bewering van verzoekende partij dat een tiphoogte van 30,9 m "een veel beperktere ruimtelijke impact heeft, dan grotere windturbines met een tiphoogte van 150 m", doet hier niets ter zake, aangezien grote windturbines niet het voorwerp uitmaakten van de aanvraag. Overigens rijst de indruk dat het de verzoekende partij om te doen is om de aanvraag aan een ruimtelijke beoordeling door uw Raad te laten onderwerpen, hetgeen geenszins de bedoeling kan zijn.

Het feit dat de PSA ten onrechte de windturbine zou hebben gekwalificeerd als een middelgrote en niet als een kleine windturbine, wordt geenszins bijgetreden.

Los van de vraag of de kritiek op het verslag van de PSA, zomaar op de bestreden beslissing van verwerende partij kan getransponeerd worden, en bijgevolg op ontvankelijke wijze kan worden opgeworpen, moet worden vastgesteld dat verzoekende partij zich een bijzonder slechte lezer toont.

Ten onrechte wordt aangevoerd dat de kwestieuze omzendbrief aangeeft dat een windturbine met een maximaal vermogen van 300 kw als een kleine windturbine moet worden beschouwd.

De omzendbrief omschrijft kleine windturbines als volgt :

(...)

Middelgrote windturbines worden gedefinieerd als volgt :

(...)

In tegenstelling tot wat verzoekende partij poneert, bevat de omzendbrief geen enkele voorschrift inzake vermogen om een windturbine als kleine windturbine te kwalificeren. Enkel de maximale ashoogte is bepalend voor de kwalificatie als kleine windturbine.

In casu betrof het een windturbine met een ashoogte van 24 m, en een maximaal vermogen van 15kW. De PSA heeft de aanvraag terecht als een middelgrote windturbine gekwalificeerd.

In die omstandigheden kan verzoekende partij dan ook niet op rechtmatige wijze opwerpen dat het beoordelingskader voor kleine windturbines moest worden gevolgd. (met o.a. inplanting in de nabijheid van een bedrijf in landelijk gebied)

Tenslotte moet worden gewezen dat omzendbrieven in beginsel geen verordenende kracht hebben en bijgevolg geen nieuwe en dwingende rechtsregels kunnen creëren. (...)

Er is dan ook geen sprake van een onzorgvuldige beoordeling van de aanvraag.

In tweede orde verwijt verzoekende partij dat de bestreden beslissing werd getoetst aan het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan. (PRS)

Verwerende partij is het hiermee niet eens.

In tegenstelling tot wat verzoekende partij beweert, valt uit de motivatie van de deputatie geenszins af te leiden dat de aanvraag door verwerende partij werd getoetst aan het PRS.

Verzoekende partij meent dit blijkbaar af te leiden uit de overweging dat een “grootschalig structurerend element” afwezig zou zijn, een criterium die eveneens is opgenomen in het addendum “Ruimte voor windturbineprojecten in West-Vlaanderen” bij het provinciaal ruimtelijk structuurplan. Deze overweging kan men perfect kaderen binnen de beleidsmatig gewenste ontwikkelingen, (in de zin van artikel 4.3.1§2, 2° VCRO) Overigens het bewuste addendum was nog niet in werking op het ogenblik van de bestreden beslissing, zodat verzoekende partij hoegenaamd niet de schending van artikel 2.1.2 §7 VCRO kan opwerpen.

Overigens wees de bestreden beslissing ook dat “enkele goed uitgewerkte turbineprojecten met meerdere, zo groot mogelijke turbines, te verkiezen (zijn) boven de lukrake inplanting van individuele of kleinere projecten. De opbrengst van een grote turbine is ongeveer 100 keer groter dan deze van de voorgestelde turbine. Deze projecten kunnen geclusterd worden aan infrastructuur op schaal van het project en de goedgekozen inplanting (bvb. lijnopstelling) en de uniformiteit van de turbines zal voor een zekere rust zorgen. Dit kan nooit bereikt worden met individuele turbines op hoeves.” Deze overweging wordt door verzoekende partij op geen enkele wijze bestreden. Ook het feit dat er geen beplantingsplan is vooropgesteld, zoals gewezen door het schepencollege, vormde een weigeringsgrond en wordt door verzoekende partij niet bestreden.

...

3.

In haar wederantwoordnota repliceert de verzoekende partij:

“ ...

M.b.t. het eerste middelonderdeel

(...)

De bestreden beslissing stelt over de site enkel dat het “op ongeveer één kilometer van de kernbebouwing van Poelkapelle” zou liggen en dat de omgeving een “onaangetast open licht heuvelachtig agrarisch landschap” zou betreffen. Er wordt verder geen enkele concrete beschrijving van de onmiddellijke en relevante beschrijving gegeven noch van bouwplaats noch van de kenmerken van de relevante omgeving.

In haar antwoordnota heeft de verwerende partij al toegegeven dat de beschrijving dat de bouwplaats op “ongeveer” 1 km van het centrum van Poelkapelle zou liggen inderdaad foutief is. Het gebruik van het woord ‘ongeveer’ doet bovendien uitschijnen dat de afstand kleiner zou zijn dan 1 km. De werkelijke afstand bedraagt echter meer dan anderhalve kilometer. In tegenstelling tot hetgeen de verwerende partij beweert is dit element zeker van belang en

geeft het aan dat de verwerende partij zich op een bijzonder onzorgvuldige wijze op onjuiste gegevens heeft gesteund bij het nemen van de bestreden beslissing. De afstand is van belang omdat er een stedenbouwkundige vergunning werd aangevraagd voor een windturbine met een masthoogte van amper 24 meter en een maximale tiphoogte van 30,9 meter. Bij een dergelijke kleinschalige windturbine vermindert de zichtbaarheid ervan uiteraard reeds drastisch na enkele honderden meters, zodat een afstand van 1,5 km in plaats van “ongeveer” 1 km tot het centrum wel degelijk een relevant beoordelingselement diende te vormen.

De bestreden beslissing breng niet in het minst op een concrete en afdoende wijze de onmiddellijke omgeving van de site in kaart. Het spreekt voor zich dat er dan ook onvoldoende rekening mee wordt gehouden. In de bestreden beslissing wordt voorgehouden dat het landschap zogezegd relatief “onaangetast” zou zijn. De verzoekende partij heeft er echter het raden naar op grond van welke gegevens de verwerende partij tot deze zogenaamde conclusie is gekomen. Elke concrete beschrijving van de omgeving ontbreekt volledig. Er wordt enkel beweerd dat het zou gaan om een onaangetast open licht heuvelachtig landschap.

In het middel toonde de verzoekende partij aan dat de omgeving in geen geval als onaangetast kan worden beschouwd, maar als een structureel aangetast landschap. In de nabije omgeving bevindt zich onder meer een gewestweg waarlangs verschillende zonevreemde woningen zijn gebouwd. Rondom de site zijn nog verschillende andere landbouwbedrijven gevestigd. Op een afstand van slechts 350 meter is zelfs een landbouwbedrijf aanwezig met grootschalige glazen serres. Deze elementen werden in de bestreden beslissing niet beschreven, zodat hiermee ook geen rekening kon worden gehouden.

In haar antwoordnota beweert de verwerende partij plotseling dat de landbouwzetels op “redelijk ruime afstanden” tot de site zouden liggen. Volgens de verwerende partij zijn de landbouwbedrijven op “ca. 300 à 500 m” verwijderd van de bouwplaats. De verwerende partij geeft aldus voor het eerst in haar antwoordnota aan dat er landbouwbedrijven rondom de site van verzoekende partij liggen. In geen geval wordt aangegeven waarom de omstandigheid dat er in een straal van 500 meter rondom de projectplaats acht landbouwbedrijven aanwezig zijn niet leiden tot de vaststelling dat het inderdaad om een structureel aangetast landschap gaat. Het betreft namelijk geen open weids landschap, maar wel een gebied dat intensief wordt geëxploiteerd door verschillende landbouwondernemingen die in het gebied vestigingen hebben. Het tegendeel wordt door de verwerende partij niet aangetoond. De loutere bewering dat het om “ruime afstanden” zou gaan kan dan ook niet worden aangenomen.

Minstens diende de verwerende partij in de bestreden beslissing aan te geven waarom de aanwezigheid in de omgeving van verschillende zonevreemde woningen en landbouwbedrijven het landschap niet structureel zouden aantasten. Hieromtrent ontbreekt echter elke motivering, zodat alleen al hierom moet worden vastgesteld dat de bestreden beslissing is aangetast door een manifest motiveringsgebrek.

Er dient dan ook te worden vastgesteld dat de verwerende partij zich bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening zich steunde op verkeerde gegevens op grond waarvan in redelijkheid niet tot het besluit kon worden gekomen dat het aangevraagde in strijd zou zijn met de plaatselijke ruimtelijke ordening. In tegendeel diende te worden vastgesteld dat de inplanting van de windturbine naast de bestaande stallen perfect verenigbaar is met de omgeving.

(...)

In het gunstig advies van de afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling West-Vlaanderen van 9 januari 2013 werd het aanvraagdossier dan ook gunstig beoordeeld (...). Krachtens dit advies wordt de omgeving inderdaad onder meer gekenmerkt door verspreide agrarische bebouwing en wordt de windturbine door de aansluitend bij de bestaande gebouwen perfect geïntegreerd in de omgeving.

De bewering van de verwerende partij dat de verzoekende partij geen kritiek zou hebben geformuleerd op de overweging dat de omgeving zogenaamd zou bestaan uit een “open licht heuvelend agrarisch landschap” kan dan ook niet worden begrepen. De verzoekende partij heeft in het middel kritiek geformuleerd op de loutere bewering dat het zou gaan om een “onaangetast open licht heuvelachtig agrarisch landschap”. Er werd duidelijk aangetoond dat er in geen geval sprake is van een onaangetast of open landschap. De omstandigheid dat het zou gaan om een heuvelachtig landschap kan in geen geval worden begrepen als een afzonderlijk weigeringsmotief, hieromtrent ontbreekt dan ook elke motivering in de bestreden beslissing.

Uit het bestreden besluit blijkt nergens dat de windturbine onverenigbaar zou met de goede ruimtelijke ordening omdat het zagezegd zou gaan om een heuvelachtig landschap. De verzoekende partij heeft er het raden op welke wijze dit voor de Deputatie een relevant beoordelingscriteria zou zijn geweest.

Met de bewering in de antwoordnota van de verwerende partij dat de inplanting van de windturbine in een “licht golvend landschap” de essentie voor de beoordeling van de ruimtelijke ordening zou hebben gevormd kan in geen geval rekening worden gehouden. Voor zover zou kunnen worden ingezien op welke manier dit een relevant beoordelingscriterium had kunnen vormen bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening, moet worden vastgesteld dat hieromtrent geen enkele motivering werd opgenomen in de bestreden beslissing zodat de bewering niet in aanmerking kan worden genomen (...).

Naast art. 4.3.1 VCRO werd ook voorzien in twee omzendbrieven om de beoordeling van de inplanting van windturbines te verduidelijken, te verfijnen en te vergemakkelijken (...).

Omzendbrief EME/2006/01 – RO/2006/02 werkt het ruimtelijk afwegingskader voor de inplanting van grote windturbines verder uit. Omzendbrief LNE/2009/01 – RO/2009/01 doet hetzelfde, maar dan voor de inplanting van kleine en middelgrote windturbines.

In een arrest van 6 augustus 2013 oordeelde de Raad voor Vergunningsbetwistingen dat een vergunningverlenende overheid kan afwijken van het beoordelingskader van Omzendbrief EME/2006/01 – RO/2006/02, doch slechts mits een degelijke motivering (...). Hetzelfde geldt uiteraard ook voor de Omzendbrief LNE/2009/01 – RO/2009/01.

Dit betekent dat de vergunningverlenende overheid afdoende diende te motiveren waarom afgeweken werd van het toetsingskader van Omzendbrief LNE/2009/01 – RO/2009/01. In de bestreden beslissing werd in geen geval een dergelijke motivering opgenomen. Wederom dient te worden vastgesteld dat het bestreden besluit is aangetast door een manifest motiveringsgebrek.

Het bestreden besluit verwijst enkel naar het verslag van de PSA waarin wordt voorgehouden dat krachtens de Omzendbrief LNE/2009/01 – RO/2009/01 de windturbine zou moeten worden beoordeeld als een middelgrote windturbine. In haar antwoordnota beweert de

verwerende partij dat de Omzendbrief LNE/2009/01 – RO/2009/01 zogezegd geen enkele indicatie zou bevatten dat de windturbine niet als een middelgrote windturbine diende te worden beoordeeld.

De houding van de verwerende partij is minstens paradoxaal te nemen. Enerzijds wordt geponeerd dat de omzendbrieven in het geheel geen beoordelingskader zouden vormen bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening van windturbines, maar anderzijds wordt wel beweerd dat de windturbine waarvoor een stedenbouwkundige vergunning werd aangevraagd overeenkomstig de Omzendbrief LNE/2009/01 – RO/2009/01 zogenaamd zou moeten worden beoordeeld als een middelgrote windturbine. Het één en ander is andermaal het bewijs van een bijzonder onzorgvuldig en onredelijke besluitvorming.

(...)

De inplantingscriteria voor kleine windturbines worden bepaald in de Omzendbrief LNE/2009/01 – RO/2009/01. De inplantingscriteria voor grote windturbines worden omschreven in de Omzendbrief EME/2006/01 – RO/2006/02. In principe worden middelgrote windturbines beoordeeld aan de hand van dezelfde criteria als de grote windturbines (...). In tegenstelling tot hetgeen de verwerende partij beweert kan bij een correcte en volledige lezing van de Omzendbrief LNE/2009/01 – RO/2009/01 worden vastgesteld dat het beoordelingskader voor middelgrote windturbines die voorzien in de energiebehoefte van een bedrijf hetzelfde is als dat van kleine windturbines (zie p. 5, eerste paragraaf na de hoofding 'Middelgrote windturbines' Omzendbrief LNE/2009/01 – RO/2009/01). In dergelijk geval betreft het namelijk om een windturbine die wordt ingezet om het energieverbruik op te wekken van een boerderij of een woning. Dergelijke windturbines worden meestal gekoppeld aan bestaande bedrijven met een relatief lage masthoogte. Vanuit deze vaststelling wordt ervan uitgegaan dat een dergelijke windturbine een ondergeschikte aanhorigheid is bij een basisinrichting (...). Het is opvallend dat de verwerende partij in de bestreden beslissing bij de beoordeling van de planologische bestemming op een correcte wijze aangeeft dat de windturbine die wordt ingepland bij een bestaand landbouwbedrijf inderdaad moet worden beschouwd als behorende bij de landbouwfunctie.

(...)

M.b.t. het tweede middelonderdeel

Art. 4.3.1, § 2, eerste lid, 2° VCRO bepaalt dat de vergunningverlenende overheid bij de beoordeling van stedenbouwkundige vergunningsaanvragen, en in het kader van de toets van de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening rekening kan houden met beleidsmatig gewenste ontwikkelingen.

Volgens het Grondwettelijk Hof is de notie 'beleidsmatig gewenste ontwikkelingen' een rekbaar begrip, waarvan de inhoud niet alleen uit de ruimtelijke structuurplannen, maar tevens uit andere beleidsdocumenten kan voortvloeien (...).

De bestreden beslissing stelt dat de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag moet worden geweigerd omdat er geen vergunning wordt aangevraagd voor een grootschalig windturbineproject bij een grootschalig ruimtelijk structurerend element. In het bestreden besluit wordt duidelijk verwezen naar de weigeringsbeslissing van het College van Burgemeester en Schepenen van 18 maart 2013. De beslissing van het Schepencollege stelt duidelijk dat de vergunning zou moeten worden geweigerd omdat de aanvraag niet in overeenstemming zou kunnen worden gebracht met het beleidsdocument 'Ruimte voor Windturbineprojecten', zoals goedgekeurd door de Deputatie op 19 november 2009 (...).

Het weze duidelijk dat de bestreden beslissing zich derhalve steunt op het document 'Ruimte voor Windturbineprojecten' om de aanvraag te weigeren. In de antwoordnota geeft de

verwerende partij toe dat de bestreden beslissing zich inderdaad steunt op dit document (zie p. 5, antwoordnota verwerende partij). In het verzoekschrift worden dan ook alle weigeringsmotieven bestreden.

Een vergunningverlenende overheid kan zich echter maar steunen op een document waarin beleidsmatig gewenste ontwikkelingen worden uitgedrukt in zoverre hieromtrent een voldoende concrete en afdoende motivering wordt opgenomen. De decreetgever heeft er in de parlementaire voorbereiding immers gewezen op de plicht om in concreto te onderzoeken of een bepaald project al dan niet beantwoordt aan de ingeroepen beleidsmatig gewenste ontwikkeling (...). In het kader van beleidsmatig gewenste ontwikkelingen is een afdoende motivering noodzakelijk, en kan een loutere verwijzing naar bepaalde elementen uit een bestuursdocument niet als rechtsgrond dienen voor een weigering.

..."

Beoordeling door de Raad

1.

Uit artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, b VCRO blijkt dat een vergunning geweigerd moet worden als de aanvraag onverenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening. De overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening wordt aan de hand van de beginselen, bepaald in artikel 4.3.1, §2, eerste lid VCRO beoordeeld.

De beoordeling van de verenigbaarheid van de aangevraagde werken met de goede ruimtelijke ordening behoort, binnen de grenzen van de door het gewestplan opgelegde bestemmingsvoorschriften, tot de appreciatiebevoegdheid van het vergunningverlenend bestuursorgaan. Het komt de Raad niet toe om zijn beoordeling van de feiten in de plaats te stellen van die van het bevoegde bestuur. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidstoezicht is hij enkel bevoegd om na te gaan of het bestuur de hem wettelijk toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of het van de juiste feitelijke gegevens is uitgegaan, of het die correct heeft beoordeeld en of het op grond ervan in redelijkheid tot zijn beslissing is kunnen komen.

De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (vervolgens: Motiveringswet) bepalen dat elke eenzijdige rechtshandeling met individuele strekking die uitgaat van een bestuur en die beoogt rechtsgevolgen te hebben voor een of meer bestuursden of voor een ander bestuur, in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat die afdoende moeten zijn. Afdoende wil zeggen dat de motivering draagkrachtig moet zijn, dat wil zeggen dat de motieven moeten volstaan om de beslissing te verantwoorden

Om te voldoen aan de haar door de Motiveringswet opgelegde motiveringsplicht, moet de verwerende partij in de bestreden beslissing duidelijk de redenen te kennen geven waarom zij tot de onverenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening besluit. Er kan alleen met de in de bestreden beslissing opgegeven motieven rekening worden gehouden.

2.

De door de bestreden beslissing niet vergunde aanvraag beoogt de bouw van een windmolen met een masthoogte van 24 meter en een tiphoogte van 30,90 meter. De windmolen wordt, achter de stallen, in het bestaande landbouwbedrijf geïntegreerd en staat in functie van de eigen energievoorziening.

In de bestreden beslissing overweegt de verwerende partij dat het landbouwbedrijf gelegen is in “een relatief onaangetaast open licht heuvelachtig agrarisch landschap” en dat de aangevraagde windmolen, gelet op de afmetingen ervan, ondanks de integratie in het bedrijf “als het ware een nieuwe landmark (zal) vormen die van heinde en verre te zien zal zijn”. De verwerende partij vervolgt dat “[d]e maximale nokhoogte van de bestaande stalling (...) volgens het terreinprofiel 7,5m (bedraagt), waardoor de windmolen zo’n 16,5m boven de bestaande bebouwing uitsteekt”. De verwerende partij besluit daaruit dat de windmolen “manifest in het landschap aanwezig (zal) zijn” en dat “[d]eze opvallende verschijning (...) ruimtelijk niet aangewezen noch wenselijk (is)”.

De verzoekende partij voert aan dat de omgeving van de bouwplaats foutief of onvolledig weergegeven wordt. Zij argumenteert dat er zich in de omgeving van het bedrijf verschillende landbouwzetels en zonevreemde woningen bevinden. De verzoekende partij wijst onder meer op een landbouwbedrijf met grootschalige glazen serres op 350 meter afstand van haar landbouwbedrijf, op de zonevreemde woningen langs de noordelijk gelegen Brugseweg (N313) en op acht andere landbouwbedrijven binnen een straal van vijfhonderd meter. Volgens de verzoekende partij is er dan ook geen sprake van een open onaangetaast agrarisch landschap.

3.

De verzoekende partij beweert wel, maar toont niet aan dat de verwerende partij de in de omgeving bestaande toestand onjuist weergegeven zou hebben. Wat de luchtfoto in het verzoekschrift - die het zuiden van de bouwplaats weglaat – alvast laat zien, is veeleer een bevestiging dan een weerlegging van die weergave. Bovendien heeft de verzoekende partij in haar administratief beroepschrift bij de verwerende partij zelf met zoveel woorden gesteld dat, hoewel er sprake is van verspreide bebouwing tussen de akkers en weilanden, en van een beperkte lintbebouwing langs de N313, de omgeving van de beoogde inplanting “inderdaad relatief onaangetaast (is)”. Daarmee erkent de verzoekende partij de juistheid van de vaststelling in de weigeringsbeslissing van 18 maart 2013 in eerste administratieve aanleg dat de windmolen in een relatief onaangetaast, open agrarisch en licht heuvelachtig gebied ingeplant wordt. De verzoekende partij ziet in de afwezigheid van bebouwing en bewoning in de onmiddellijke omgeving net een voordeel op het vlak van hinder. Ook de bij de aanvraag gevoegde lokalisatienota heeft het over “een uitgesproken landelijke omgeving” en de ligging in “een open gebied” met weinig woningen, wat met foto’s van de omgeving gevisualiseerd wordt. De verzoekende partij kan dan ook niet, althans niet met enige geloofwaardigheid, stellen dat het om een “structureel aangetast landschap” zou gaan. Of de bouwplaats dan op een dan wel anderhalve kilometer van het centrum van Poelkapelle gelegen is, is niet relevant.

Op grond van de hoogte en de ligging ervan in een omgeving die als een relatief onaangetaast, open en licht heuvelachtig landschap beschreven wordt, besluit de verwerende partij dat de aangevraagde windmolen manifest in het landschap aanwezig zal zijn en ruimtelijk niet inpasbaar is. Dat is een feitenappreciatie die niet kennelijk onredelijk overkomt. Met haar kritiek dat de winturbine niet opvallend in het landschap aanwezig zal zijn en dat de ruimtelijke impact zeer beperkt is, plaatst de verzoekende partij haar eigen opportuniteitsopvatting tegenover die van de verwerende partij.

4.

Vergeefs voert de verzoekende partij aan dat de verwerende partij de afwegingscriteria, opgenomen in de omzendbrief LNE/2009/01 – RO/2009/01 “Beoordelingskader voor de inplanting van kleine en middelgrote windturbines”, niet bij haar beoordeling betrokken heeft, daar waar de aangevraagde windmolen als een ondergeschikte aanhorigheid bij het bedrijf zou moet worden beschouwd. De voormelde omzendbrief heeft geen verordenend karakter, zodat de gebeurlijke niet-naleving van de onderrichtingen ervan op zich niet tot de onwettigheid van de bestreden beslissing kan leiden.

5.

Waar de verwerende partij in de bestreden beslissing besluit dat de aangevraagde windmolen vanwege de hoogte en de kenmerken van de omgeving ruimtelijk niet aangewezen of niet wenselijk is, formuleert zij, anders dan de verzoekende partij dat ziet, wel degelijk een klaar en duidelijk weigeringsmotief betreffende de goede ruimtelijke ordening dat op zichzelf volstaat om de bestreden beslissing te verantwoorden.

De overweging dat er evenmin een grootschalig ruimtelijk structurerend element aanwezig is, dient zich aan als een overtollig motief. De kritiek dat de verwerende partij artikel 2.1.2, §7 VCRO geschonden zou hebben, is kritiek op een overtollig motief en kan niet tot de vernietiging van de bestreden beslissing leiden.

Het middel wordt verworpen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep wordt verworpen.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 25 oktober 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, negende kamer, samengesteld uit:

Geert DE WOLF voorzitter van de negende kamer,
met bijstand van

Yannick DEGREEF, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de negende kamer,

Yannick DEGREEF

Geert DE WOLF